

Poročilo o izmenjavi-Sardinija, julij 2009-research exchange

Paolo, moja kontaktna oseba, mi je prek facebooka že marca sporočil veselo novico, da sem sprejeta na izmenjavo v mestu Sassari na Sardiniji. Od navdušenja sem takoj začela obiskovati tečaj italijanščine, kar mi je kasneje prišlo še kako prav;)

Kmalu me je kontaktirala tudi glavna organizatorica (LORE), dobila sem tudi welcome letter z opisom nastanitve, prehrane in vse ostale potrebne podatke. Za vsa moja vprašanja pa mi je bila vedno na razpolago tudi moja kontaktna oseba.

Meseci so minevali in že sem pristala na vroči Sardiniji. Paolo me je ob 11h zvečer pobral na letališču, ki je pol ure oddaljeno od univerzitetnega mesta Sassari. Že prvo noč je sledila pijačka, kjer sem spoznala organizatorje in ostale študente, ki so prišli na izmenjavo. Bilo nas je 10 študentov, stanovali smo v bloku v neposredni bližini bolnišnice in kantine ter približno 10 minut hoje do centra mesta. Sama sem v sobi imela še dve cimri, vsi pa smo si delili 2 kopalnici, nismo imeli dostopa do interneta in hladilnika, v glavnem ni bilo ravno luksuzno... Pa smo vseeno preživeli in se imeli super:)

Glede prehrane je bilo zelo dobro poskrbljeno, dobili smo elektronske kartice za kantino v neposredni bližini stanovanja, kjer smo imeli dva kompletna obroka dnevno. Hrana je bila sveža, zelo dobra in obilna-pašto smo jedli dvakrat dnevno;)

Glede prakse pa... Paolo me je prvi ponedeljek pospremil na moj oddelek, kjer sva ugotovila, da je moja mentorica na dopustu in da sem prosta še cel teden. Ob tem naj povem še to, da se je z Italijani zelo težko sporazumevati v angleščini. Zdravniki pa tudi mlajši enostavno ne znajo angleščine, zato je zelo dobro znati italijansko.

Torej sem še naprej uživala in raziskovala Sassari, ker pa mi je bilo že malo dolgčas, sem se dogovorila s Francozinjo in Slovenko, da grem z njima pogledat v laboratorij in na nevrološki oddelek. Moja mentorica je bila zelo prijazna (tako kot vsi Italijani) ampak ni vedela, kaj naj bi jaz tam počela. Večino časa sem preživela z asistentko, ki je pomagala študentki 6. letnika pri diplomski nalogi o raziskavi refleksov pri bolnikih z multiplo sklerozo. Tudi mene sta uporabili kot poskusnega zajčka za evocirane potenciale, kar je bilo še najbolj zanimivo na praksi. Sodelovala sem tudi pri ekstrahiranju DNK iz zobne pulpe pračloveka in pri raziskavi o melatoninskih receptorjih v podganjih možganih. Naš delovnik je trajal od devetih zjutraj (Italijani vedno zamujajo, torej si prišel enkrat do desetih), končali pa smo ob dvanajstih.

Verjetno vam je že jasno, da praksa ni bila naporna in da je bila ta izmenjava bolj počitniško naravnana;)

Med vikendi smo si študenti sami organizirali izlete, prepotovali smo skoraj celo Sardinijo in uživali na prelepih peščenih plažah. Gostitelji, ki so zares zelo prijazni in ustrežljivi, so nam organizirali izvrsten welcome party, pa tudi drugače smo skoraj vsak večer skupaj odšli na pijačo in sladoled v središče mesta, včasih pa tudi na zabave, ki jih tradicionalno prirejajo po zagovoru diplomske naloge.

In da zaključim: prakso na Sardiniji bi priporočila predvsem tistim, ki bi radi imeli počitnice, so samostojni in prilagodljivi, pa tudi znanje italijanščine je zelo koristno. Mogoče res nisem napredovala v medicinskem znanju, sem pa z novimi prijatelji uživala v odkrivanju čudovitega otoka;)

Ana Murko